

jag göra att jag måtte få evinn-  
ligt lif? men då Evangelisterna  
fattat fäken på att han frestade  
på behöfver ike utläggande sig  
afur den dagklake, "enda lifsfat"  
med hvar sig. Den dagklake  
hade intet twifel om sin fä-  
het, hvilket han förakt af arben  
i luc. 10. "att han villat göra  
sig rättfärdigast".

1553. Affigten med frågan var föle  
des, enligt Evangelisternas ord, om  
"att frälsa" för att sedan få gån-  
ning att anklaga honom inför Rät-  
tshuset i Jerusaleu, ifall, försett,  
utfallit annarslunda, an den nå-  
dande spieft tälkningens innehåll.  
Men just denna beror också på detta  
spnåket, rättas förstånd när man  
först har fått en klar förstållning  
om rättas affigten med frågan. Fräl-  
saren, som immerfort förkunnade  
lov om Frälsa på Herrens, såsom  
det enda aeftergifliga vilkaret  
för eragnelse af evinnerligt lif  
skulle ike hafva hänvisat den  
dagklake till kufuans försök af  
dagor, om ike den dagklake

(och Judarna i allmänhet) varit förblin-  
dade af den falska, inbillning som  
att de kunde uppfylla dagor och ge-  
nare denna uppfyllande göra sig fäs-  
tighet af evinnerligt lif. Enn den  
dagklake färd upprörde sin tro  
genom uttållande af dagor, som  
på var det Naturligt att Frälseren  
måtte hänvisa Herrens på denna  
Salighets grund, som i sig färd af gån-  
ket riket, om dagor, som han  
uppfyller. Och medelst denna Herrens  
hänvisning evinnerligt lif.

1554. Doctor D. Fjellstedt är den  
enda bland oss tider bibeltälka-  
re, som infett att Frälseren med  
orden "gör det på fäst du befärd",  
velat Gatta den dagklake på  
kraft att visa honom, huru omä-  
ligt det hade sig honom, att de  
fylla kärlek, huset, och att på  
den vägen omä evinnerligt lif.  
Dart. Fjellstedt färd i sin förklaring  
afur luc. 10: 28. "Jesu befärdning,  
"att göra detta, skulle fästas  
"visa den dagklake, att det var  
"omöjligt att blifva frälst genom  
"dagor." Han hafva de Fräl-  
terna och den nya. Handboken för  
(1811) Herrens på den Rättfärd

öfvertyggelsen, att det varit  
Thalferens verkliga mening  
att "en Christen både här och  
här uppfylla kärleks budet."

Att en Christen "här" alltså Gud  
afren allting deras, är intet tvif-  
men, att han också "här" alltså  
Gud för, som ägnar sinna kärles-  
deras, hos sinne Christen  
Här att hjälper sinna  
och alla nödatusen hjälpa  
den samman i allmänhet  
sig hjälpa, att de "här" alltså  
Gud afren allting.

1955. Hafna då det pigaste Hand-  
boken för att se den öfver-  
tyggelsen, att ägnar sinna  
nått till något till. Handb. 1811  
och hafna de taget bort kärles-  
skapet från. Därför sinna  
endast för att åter vinna de  
nått sinna, hvilka näst, att men-  
niskan efter Handb. 1811 "här"  
"här" näst till Christen?  
Det är nu framt att inget i hvil-  
ken affigt näst. Hvilken för-  
get, för hafna taget bort. Kär-

lekskapet från dagens värld men  
färdigt är, att alla Christen hafna  
den erfarenheten, att kärleks-  
kapet är omöjligt att uppfylla. Denna  
insigt i nådens ordning för men-  
skan, för framt kan bli beaktad. Men  
nått hjälpa, i hvilka sig, att de  
kunna uppfylla kärlek, kapitel de  
nått kärlek till menand, i men-  
kan, och är beroende af viljan  
likasom Tron är efter för-  
beredande af viljan. Om så vare  
sinna förhållande då vare det  
ingen nöd, att bli för taget.

20. 5. 1497 och fol. 1498. S. 8.  
är förhållandet om Tron  
och kärleken utvecklad och  
kan visas såsom nu till S. 8.

1556. Nu bör de någon fråga:  
hvarutill pekar på den nya födel-  
sen och hvaraf kan en menniska  
veta att hon är på nytt född? Svaret  
för en som verkligen är på nytt  
född är det ingen konst att veta att  
han verkligen är på nytt född. Lika  
vite dagen och stunden när han blir  
vite på nytt född. Men den som icke  
är på nytt född, för honom är det omöj-  
ligt att veta, om han är på nytt född.

Den förslåda människan vet ingenting  
om den nya födelsen. Den som en tid ha-  
rit väckt och stått under lagen bär  
om den tränga porten, har ingen erfa-  
renhet af den nya födelsen. Den som  
har känt ett nådsmärke, kan inte  
saga med någon visshet, om hon är  
närstfödd eller inte, om sådan vet in-  
genting, videns än, hvad hon verke-  
ligen erfart. Det är ty värs svårigen  
som, blir bedragen af de första nåde-  
märkena, att tagga dem som ett bevis  
på nyfödsel. Särjungenne blifva  
inte närstfödda om påskdagen churu  
de singo känna en försmak af den  
himniska glädjen genom Frälsarens  
händelse. Ty ännu efteråt lekte  
verden i hagen; och det messianiska riket  
jordiska herrlighet uppväknade åter  
i deras hjertan, när de frågade: Herre  
Mäst du på denna tiden upprätta Israel  
rikt? men först efter Pingstfestdagen  
blefvo de lösningslösa från världen.  
1557. Har du, du, som har förfärligt  
kännt det, är för människan, att känna  
frälsar ifrån världen. Ibella dig att  
drig, att du är närstfödd, in om du  
känner dig vara lösningslös ifrån verl-  
den. Du må hafva hvilka erfarn-  
heter du vill, om du känner, att du  
är fast i världen, och inte åtminstone

tödtal känner dig vara lösningslös ifrån  
verlden; få må du väl tvifla på  
din salighet. Nådsmärken, och den  
heliga Ande, vittne, bönder, barnafka  
pet mätte förnya, annars afvergar  
eller förvaras den levande. Tran-  
tell en död Tro, hvilket inträffar, om  
Samvetet inte är vakande. Den som  
från består uti höga himniska kän-  
slor, hvilka kännas; hjertat och dessa  
känslor känna inte beskriver, med  
ord, de kunna inte definieras, emedan  
Förståndet inte kan reflektera på känslor  
na eller bringa dem till klarhet i  
Begreppet. (Se afdeln. B.B.) Der för kan  
inte religionen definieras, churu strö-  
len Paulus har försökt att definiera  
från. Likasom också de flesta Theologer  
hafva försökt att definiera Religionen,  
men det har inte lyckats, emedan  
dessa definitioner äro mycket olika.  
De hafva ark Theologerna försökt  
att definiera Tran, men deras defi-  
nitioner äro mycket olika. Och, huru  
är det, väl om möjligt, att definiera Tran  
som är en levande, lysande passion,  
där inte om den naturliga kärleken  
kan definieras, inte heller forgen  
fruktbar, om hvilka passioner, som  
inte kan säga mera, än att de äro  
känslor. Der för innehåller all kärlek,  
huru en "mysticism" för endast de all-  
as kunna fatta, liksom med Förståndet  
utan med hjertat. (Littern D. D.)

1558. På samma sätt för hålles det sig med  
Religionen och allt, hvad som dertill hö-  
rer. Gudfruktan, Kärlek, fröda sorg, Tro  
Nyskudelse m.m. de kunna icke definie-  
ras eller göras begripliga för den, som  
ingenting sådant. Kännt förnummet  
eller känt. Om du derföre frågar  
mig: hvad är Tro? Hvad är Kärlek?  
så skall jag bekänna min okunnig-  
het och säga: Jag vet icke: du måtte själv  
erfara det. Allt hvad vi kalla Chris-  
tendom, kunskap, är bara en tom utan  
bära, utan innehåll, så framt icke iden  
blifvit realiserat d.v. i verklig gjord  
i hjertat. Endast den har en sann Chris-  
tendom kunskap, som har verkliga  
erfarenheter, till grund för sin kun-  
skap. Och derföre blaga de forana  
ärover den "falska lärnan" i de nya  
Bäckerna, som de sinna många  
sattis, som äro frivillande mot den  
sannheten. Och då icke allenaft sig  
vulen kan anföra bibelpråk, så  
att bevisa sin lära (~~1 Kor. 14:6~~ Matt. 4:6)  
så brukar äfven Rationalisterna nu  
tiden bevisa sin lära med bibelpråk,  
äfven som Däpnefröna göra det samma.  
Hvad kan då hundra de nya Bäckerna  
förstå hane att bevisa sin lära med bibel-  
pråk, om också dessa bibelpråk

dessa språk icke allid bevisa sanningen  
och slyktigt innehåll.  
1559. Våra Moderna bibel talsare  
1559. Våra Moderna icke öfverens med Luther, ei  
heller äro de synonimellans ense uti sin  
bibel förståelse. till ex. Augustinus  
och Luther påstå att Romaren 7 innehål-  
ler en Christen, en sanna biter ifrån början  
till slut. Frälsedt på sin, att apostelen  
i Rom. 7 beskriver ett tillstånd under lagen  
ända till 16 versen: Gerlach påstår, att  
dag tillkommet beskrifvare, till 24 versen.  
Christen har då rätt? Hvar för sig  
icke i sin afikt gälla? Derföre, att  
de andra Morganne hade en död tro: de  
hade icke erfarenhet till samma sanna Paulus  
och Luther hade de erfarenhet det samma  
sanna Luther. Samt är, att en Christen  
icke bör grunda på en auctoritet, Tro eller  
tro det samma, som andra hafva troat utan  
en Christen, bör också själv hafva troat  
han får icke veta på andras tro, utan  
han bör själv hafva den saliggörande  
tron. Men när det kommer an på Guds  
öns rätt tillstånd, så anser jag, att Ch-  
risten och Luther hafva skillett en  
skilnare mening. Nådens ordning, är  
Nåden af de Nyare, Bibel Stålkaren  
och derföre måtte jag förstå ~~det~~  
Romaren 7 på samma sätt som Augusti-  
nus och Luther och detta derföre, att jag  
förstått Rom. 7 på samma sätt som  
jag kände Augustini och Luther, förstå



N. N. N. Om Nådemedlen.

1560. Om Religionen, och allt  
hvad som dertill häns, är en stor  
hänförelse, för oss äfven Nådemedlen  
mycket myckel. Man rättar, att  
omskrifvelsen i gamla Testamentet, skulle  
behandlinga fruktbarheten, och  
att detta skulle vara rättas orsak,  
till Israels barmhertiga försäkning.  
Egypten. viffeligen kan man säga,  
ställa sig, att förbudet hindras på  
den obekändade samt. Men i ande-  
lig mening skulle den yttre om-  
skrifvelsen föreställa hjertat, om-  
skrifvelsen eller lagens om-  
skrifvelsen: "Hjertat, tafas af kärle." d.v.s. en  
andelig freda och verk, eller en  
sann ängst, matförmånde här  
gannar andeliga fang efter Christi  
död, hvilkan fang skulle förbe-  
reda deras hjertan, att emottaga den  
andeliga glädjen. Och likaså  
den naturliga omskrifvelsen  
skulle behandla den sirliga kär-  
lekens för skulle den Andeliga  
omskrifvelsen behandla kärle-  
ken till Gud. 1. mat. 30: 6.  
1560. Den omskrifvelsen blef bryta.

gen i Gud Nåde förband, till med-  
lem af Gud Förfärlig, med vilken  
att äfven hjertat omskrifvelsen skulle  
skä. Omskrifvelsen kan fäld, icke  
beträktas, som ett ännu operation,  
eller som ett verk af Gud, som gjordes  
människan fäld, utan vidare at-  
görande i människans fäld. Utan  
"Hjertat omskrifvelsen" d.v.s. Utan  
sann ängst och påstående Tro som  
de ingens erhålla fyndens för-  
tälles, och blifva försäkra med  
Gud. Men den dolda Troen anhö-  
gare gannade för fäldhet på  
den yttre omskrifvelsen, och på  
de Nådemedlen, som Gud hade  
giffvit Abraham: "Vi hafue Abrahams  
kärle till fäld." De White på Abrahams  
Christendom, men det heter nu: "Nåden  
i Abrahams kärle, på gånghet i Abrahams  
gennings." Och apost-  
len Paulus vifas: 1. Tim 3: 9. att vi  
danne icke hafva någon fäld som  
för Hedningarne Utan den hättne  
kärleken om Gud. (1. Tim 2: 1) som man  
denn meddelat gennings kärleken  
men denna kärleken som  
verdade blott gennings kärleken.

och anskådelser verkade ett falliskt  
färligtande på Guds räd.  
1562. Påska hemmet var rikligt  
andra offer i gamla Testamentet  
en bild af det tillkommande.  
Men icke deruti betes det af-  
klarliga, att Gud handgar blodiga  
offer. Då det kunnadgats på gamla  
Testamentet, Gud stundtill be-  
stod detta på en bildligt Offrande  
som skulle tjena till en försäkring  
för folkets synder: för hand-  
men billigtvis frågar: är Gud en sådan  
Tjenn, som icke kan, försäkra  
med annat än blod. De frutänke  
ne, som präst, att Christen sedan  
de och där, icke kan vara något  
försäkring offer för våra synder  
utan endast en bekräftelse på  
dinas frömming, anse i Allmänhet  
läran om försäkringar, vara en  
accommodation af den judiska offer-  
läran, hvilken de hade kört af be-  
ningarna, som påstås sig, att  
Gud icke kunde blid sig med  
annat än blodiga offer. Alla  
denna offer hära, som är härad

af Christendomen, är en stor bråkighet  
för Förnektat, som icke kan påstå  
sig, att Gud är en blodstyrtig Tjenn  
som icke kan blid sig med annat  
än blod. Men vi hafva redan af-  
läse visat, (dittena N. H. H.) att För-  
säringen är en Psykisk act.  
1563. Därför är icke på mig till  
som Nathaniel. Men har ätminstone  
den upståndne Natanson sådana  
exempel, som visa, att de Psykiska  
vering är en Allmän Naturlag. Her-  
der, Mannsapper, för, renar, Elgen  
njuter m. fl. Söka sina Psykiska  
vingar och denna vering tjener Mo-  
der, trängs för att som mat  
icke för tillfälle att söka för huf-  
sa. Den hufsen sig kan främmande  
kan vändas sig icke om honom, vis-  
ingen om det för honom, m. m. Detta  
och har djuren att "rena sina  
fötter, har en djup psykisk betydelse.  
Ut i människas Själa utläses natu-  
rallyke gorna barnet till sig, för att  
det blifvit renadt öfver traget.  
och hvar sine vill kan icke ta  
det atvagnen barnet för till sig. Men  
sine att det ligger i. Men kan  
ett afsekligt bekap af barnet  
vering, innan det för hemna till mat.

1564. Denne mening är af Dyfchiff  
natur, innebär å förälskras, fida  
ett hjertat bekap och då onenri-  
gast. Hvar sin i samma förhållande till  
sin Skapare, som herren till för-  
drarne så innehållet den andeliga men-  
döget ett korat a Gud fida, ett Dyf-  
chiffet bekap, att rena, två eller tre.  
En fina barn, uti den nya fädel-  
had. Men alla barn äro ovetliga  
att låta rena sig, annars det är för  
den motståndande, att omåttaga  
meningen; Petrus ville icke omått-  
ga meningen, angår han an-  
sig sig användig. Och kunde många  
fullnärmat människor skulle  
nu låta dagas af Dyfchiffen, och  
låta Trälaren på fida fädel.  
Om icke  
dermed vare fädelade gudsiska för-  
maner. Det är endast under dyfchiffen,  
som kunna fädelade fullnärmat  
närmas, att låta dagas sig. Men detta  
andagande hjälper intet, om icke men-  
niskan blifver däft med den Helig-  
ande och D.

1665. Alla dyfchiffen handlade Tron  
af Baptismande. Men de som försetts  
Hjertat af 1811, hafva försetts  
sig, att barnen icke hafva någon

Tron, när de ställt frågan på framtiden  
"Baron vill du till denna Tron vandra  
däft?" H. Men då enligt vår Trälaren  
lära barnen verkligen hafva Tron,  
så kunde frågan ställas på: Baron!  
vill du på denna Tron vandra däft?  
Kärleks lätet häns icke hit.

1566. Mängden har påstått, att af-  
fägenhet af dyfchiffen och kär-  
leks lätet handlar på ett ut. Men  
att det är, liksom ansegligt att hålla  
och fullgöra det, och, som dit  
andra. Men detta är icke sant.  
Kärleks lätet förutsetts ren-  
ligen en negativ frihet i vigin-  
uti Resanligghet, båda fruer  
(organ lif och renalif); Men affä-  
gelsen af dyfchiffen, om den fädel-  
ras på, som den samma i de 3 fädel-  
sklorna fädelade, förutsetts endast  
negativ frihet i organlifet, men  
en christen kan icke säga: Jag har  
ingen ting att beställa med dyfchiff-  
en." Det är endast Egensättfädelig-  
hetens tjenare och Hjärtansfädelig-  
het kan säga: Jag har ingen ting  
dyfchiffen att beställa. Men Luthers  
som ofta kunde frestelser och Satans

ansäktningar, kunde icke säga ja. Ty ja  
länge funn en Christen hos ett vakande  
samvete och egen hjelfhjemsedare, måtte  
han hafva en dagelg frid med djefvöls  
verlden och sitt eget kätt

15 G 7. Deo cismen kan således icke in-  
nehåna en sådan affärgelle af djefven  
en, att en Christen kan säga: Nej han  
ingenting med djefven, att betälla.  
Baptismanden måtte: första Giftna  
lidetvansföret hafva, att afhålla sig  
ifrån att afguda dygkan. ifrån  
alla hedniska läster, som den tiden  
gingo: hvarj hand hednismarne, och  
dessa löfte borde nu lyda på: hafva  
du, att gommens Gud: på afhålla dig  
ifrån att upfatchig lyda? "Ja. ja!"

Detta löfets hållande finnt pått  
profetia friskt endast: Mennef-  
fver, hvilken friskt Mennef-  
änne ego: Men lofar han, att  
älska Gud äfven Allting, ja lofar  
han mera, än han kan hålla; ty en  
färdant löfte hållande pannt pått  
viljans profetia friskt: angående  
fver. Mennef- kan icke med sin  
vilja magt. Urvärken pågan källa  
i sitt hjerta: till och med den Naturliga  
kärlekens icke beröende af viljan

15 G 8. Det var den påne en fur  
bark: Psycholagien; att i stället på  
Exor cismen infina kärlek, lätet i  
Djefve acten (Handb. 1811). acti  
det är icke utas, pått, att Mennef-  
efter denna Hand. "dägers till majors"  
eller till lagom fullkamliga hållan  
de, hvilket likniet: gamla act  
Nija Catechesen anser man amärlig  
gaffy bighetens tilltänd må kalle  
hufva reaniet Mennef- och perfectura  
Salighets grund; men i Mennef-  
Nervande hånden frade till  
är det pått amärlig, att upfatch  
kärlekens budet. Ty icke biffes  
kärlekens budet upfatch gommens  
"goda viljan" Ty Gud ser icke till  
viljans utas, till hjerta, och en  
del Mennef- pått, att Gud ser på  
den goda viljan (lik de en bark, som  
kallas "magnifera") & men på det bli  
ligen. Du må, hafva en Angel vilja  
ja bis du dock veta att pått  
fetter icke: viljans, utas i hjerta,  
och äfven ditt hjerta har du in  
gva magt. Den påne säger också  
Apofsteln "viljan hafva ja"  
Men pått pått, att pått





goda finnes jag icke"

1569. Men huru säre pandra då  
alla Profeta och alla gudsfrö käre-  
kon? Derföre att "kan leken is  
lagens fullbändan" men nu is det  
neder lingsedem bevisat: Lutheriska  
Förbundingen, att ingen människa kan  
fullkänsligen hålla lagens; esneder  
lagens is andelig, men jag is kristelig och  
färdig under fröden: Guds lag, her-  
kijntat, fullkänsliga lydnad och ren-  
het. Det is ju tydligt, att en männi-  
kan kan under Guds lagens lagens fun-  
ma, så kända kan också Guds lagens  
hela lagens. Men detta is en mera  
omöjligt. Det ligger detsamma en  
mat sigelse detsamma, att färdig anta-  
ga kärekonens kärekon, hvilket  
ju is det samma, som lagens fullbänd-  
an, och sedan gästa, att omöjligt kan  
hålla lagens. Ett den matte man  
kär antaga, a. tingens lagens fullbänd-  
an, genom kärekon, eller också is  
oförmågan att hålla lagens genom  
kärekon. Därifrån mått käre-  
kon finnas: Guds kärekonens  
is kärekon. Jag håller is att  
Gud afver Allting.

1570. Frågan om Barmhertighet kan-  
de icke blifva på en mått på  
Nagars Denighet eller Skiften inpen  
den Christna kyrkan, om denna  
kyrka hufte endast samma Christna  
i sitt Skifte. Men då denna kyrka  
hufte icke Allraff Nädetsfullhet,  
och Egennätfärdige, utan afver  
däpta kärekonens, fristen kan  
och nationalitet, så kan det icke  
vara underligt, om hufte gö-  
nas till huftefullhet. Barmhertighet  
och Guds lag, som det kan gästa  
det till en huftefullhet, som icke  
kär till, så huftefullhet, som icke  
trifte icke, att ibland Barmhertighet  
finnas. Den samma Christna is  
i. Stat, kyrkan; ty Stat, kyrkan  
Christna is färdig merendel. Den  
kyrkan, huftefullhet Barmhertighet  
verkliga erfarenheter: Nädets  
ordning, och mera afverfullhet  
med sin Christna.  
1571. Då det icke kan bevisa, att  
Nagot kan blifvit därt: den  
färdig Christna Förbundingen  
så is det klart, att de färdig  
Christna icke lagt på

Mycken vikt på Barndagen, som  
man nu för tiden lägger stor vikt på.  
vil anser jag vara min del nådighet  
att den som triffas om de osäkra  
barnens salighet, gör bekänt; att  
lata dessa fina barn, och detta  
just för att deras Färdörarne triff-  
vel. Allt sedan Augustinus här-  
jade drifva den läran, att osä-  
ta barn inte blifva saliga, har  
triffvel upstått i den Christna försam-  
lingens om dessa barns sa-  
lighet. Men detta triffvel bör en-  
sländras genom dopet. Det är  
sjelfva moders hjertat, som  
känner ett behaf af denna re-  
ning. De mödrar, som barnen fram-  
bodo, kände ett innerligt behaf  
af denna välsignelse för sina  
barn: de hade fått den öfvertyg-  
sen af Frälsarens lära och under-  
verk, att Jesus var Guds son.  
De trodde fullt och fast, att  
om deras barn blifvo välsig-  
nade af Guds Son, så voro de  
välsignade. Just detta moders  
hjärtas andeliga behaf bör

Ullfreds ställas genom dopet. Det  
har nemligen frändt, att de mö-  
drar fått Gärnet, hvilkas  
barn dödt osäkra genom moders  
nes egen försämlikhet.  
1572. Hvad och en, som känner  
sin förderfvade Natur, bör också  
känna med David, att han är of-  
lad; pynd, och född af syndelig  
fäd. Denna syndiga fäd är inga  
vunda syndfri inför den helige  
anständig det syndiga anlaget  
ännu icke utvecklat sig, alla  
barn äro fölede af Naturen  
"vredens barn". Det hjälper inte  
att Förnuftet här skriker emot  
Naturens allmänna lag. Om såle-  
des de osäkra barnen blifvo  
saliga, så blifvo de icke saliga  
tillfälg af sin affuld, utan  
derföre, att de tro på Christum.  
Der för finnes ett värde, därefter  
icke allenaft varg barn, utan  
äfvän de blinda vargungarne.  
och hvar för sig straffar han  
vargungarne, som ännu äro utan  
skuld. Jo! der för, att de äro  
en "skadelig fäd", ett grymt of-  
djurs släkte, som bör utrotas.

Anm. När frågan om barnslapet be-  
handlades i Högstämman på en riksdag  
185-- hade några präster såsom skäl  
för barnslapet, påstått, att afven barnen  
voro underkastade Naturens allmänna  
lag, syndigheten. En viss Herremann,  
som kallade detta Presternas anföran-  
de i Tidningarne, betraktade emel-  
lan att sitt upstånd, ännu osäkra  
barn, och yttrade: "det är omöjligt,  
att detta barn är syndigt." Han kom  
Förneftlet; bekänn. ty mannen  
kände icke den hägre ståndpunkt  
betraktas såsom en enda "syndig  
massa", hvarifruar intet undantag  
gives. Det syndiga antaget, hvilket  
i egentligaste mening kallas affsyn  
sakas icke hos barnen i modern  
mycket mindre sakas det hos de  
upstånd: detta gnäffe erkänns till  
och med af Rationallisterna, till E. Mar-  
tensen. Vi säga att barnen äro affsyn-  
ga, icke derföre, att de äro syndfriga,  
utan derföre, att de ännu icke begått  
någon upfätelig synd.  
1573. Svänare är det för Förneftlet  
att fatta, huruledes de små barnen  
kunna tro på Christum. Den

fullvärdiga människans Tro är redare  
en stor hemlighet. Vår Kun man be-  
gräpa, huruledes den döda Tron up-  
kommer, antingen denna har sin grund  
uti Gensattfärdighet, som säger: "Jag  
har ingenting andt gjort, jag har  
ingen synd på mitt Samvete. Jag  
har ingenting med djävulen att  
beräkna." När jag gör min samvete  
så kan Gud icke färdiga mig: mitt  
Samvete antaglar mig icke o. i.  
och derföre kan icke Gud färdiga  
mig; eller om den döda Tron är Gnan-  
dåd på nådelästerna, hvilka der-  
säkra hvar sin tillignas sig utan ån-  
utan hänting, utan någon märk-  
bar förändring: hjertat, utan Kun-  
skap om Nya fädelser, försening  
och rättfärdiggjälser, hvar sin påda-  
dard kan inget märkbar förändring  
dering undagit, ej heller någon för-  
hjärtat förändring antagit. Detta  
kallas ett falskt förlitande på Gud  
nåd, en dard Tro, utan subjektiv Gnan-  
1573. Men den lefuande Tron  
som bestär uti lefuande lif, är  
alldeles obegripelig för den



Som ingenting såvunt, känt enfa-  
ret, eller försammet. En sådan Tro,  
"Fides subjectiva" är: sig själv abegri-  
pelig, såvida Förfärditvike kan re-  
flektera kämparna, och bringa dem till  
klarhet: Begreppet, (hittera B B). Att  
Barnen hafva Naturliga kämpar, så-  
som hunger, tanst kämpa af frästa  
kämpa af värme och käl, det kan  
man fatta. Men hafva de inte kämpa  
af Nögring andligt? Se det är för  
af alldeles obegripligt. Vi kunna  
väl ana, att de hafva ofsyrliga kämp-  
ar, Men det kunna vi påstå med  
säkerhet, att de hafva sådla eller  
amoraliska kämpar, såsom hat, vrede,  
afund, ambition. o. s. v. Men anlaget  
dertil hafva de, och detta anlag är  
den egentliga offsynden. Snedast  
allt för afund handen års af Naturen  
vredens barn, så blifva de inte saliga  
af egen förstoft. Men emedan de  
hafva Troas fria christen, emedan detta  
är för af abegripligt, så års de  
inte fördämda, såvida församlingar  
har mått att förklara bonderna

10. böra de genom det Uptaga,  
1. Förfamlingens gemenskap, och detta  
för Förelämnare, Lärare, Förfamling-  
ens egen skull, såvida dessa tripla  
om de adäpta barnens salighet. Men  
tripla de inte, så må de hafva sina  
barn adäpta, ända till dess de böra  
tripla, Kunne de adäpta 6. 7 års  
gamla barn vanda saliga utan  
därför.

15 75. D. så kallade separations-  
1. Sverrige vilja döpa sina barn  
efter gamla Handboken. Men Detta  
händet kan anse sig med giffen  
detta. Hvad kan väl vara anläggningen  
till detta sammet, lösa matstånd. Seke  
kan det onvisa matståndet hafva  
sin grund uti något tripligt om  
de barns salighet, som döpa, efter  
gamla Handboken. Men Nej. Detta  
händet onvisa matstånd kan inte  
hafva sin grund uti något slags  
tripligt om barnens salighet. Utan  
matståndet måtte hafva sin  
grund uti Stats kyrkan. Heltika  
Stats tvangs lara, enligt hvilken  
allas samveten skola tvinggas att  
antaga samma form, som Stats kyrkan